ନୀରଜ କପୁର

ବନାମ

ରଣବୀର ସିଂହ ଦହିୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜୁଲାଇ 31, 2001

[ସୟଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦରୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଫୁକାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ହରିୟାଣା ପୌରପାଳିକାର ପୌର ସମ୍ପତ୍ତି ପରିଚାଳନା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ନିୟମ, 1976:

ପଟ୍ଟା - ପୌରପାଳିକା ସମିତି ଦ୍ୱାରା ପଟ୍ଟାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମି - ଦୁଇ ମହଲା ବିଶିଷ୍ଟ ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଏବଂ ଦୁଇ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ଭାଗ ଦେବା - ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, "1984 ନୀତି" ଏବଂ "1991 ନୀତି" ଅନୁଯାୟୀ ପୌରପାଳିକାଗୁଡ଼ିକ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସିଧାସଳଖ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି - 1991 ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ଉଭୟ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଲିଜ ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ - ପୌରପାଳିକା ସମିତି ଉଭୟ ମହଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ – ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦିଆଗଲା ଯେ, ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଭୟ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ଯୁଗ୍ମ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ - ପୌର ସମିତି ଉଭୟଙ୍କୁ ଯୁଗ୍ମ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯୁଗ୍ମ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରିବା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4939-40/2001 ।

R.A. ସଂଖ୍ୟା 359/97 ଏବଂ C.W.P. ସଂଖ୍ୟା 248/1997ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.9.99 ଏବଂ 27.8.97 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଧ୍ରୁବ ମେହେଟ୍ଟା, ସୁଶ୍ରୀ ଶୋଭା, ସୁଶ୍ରୀ ଅନୁ ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଏସ୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ମହାବୀର ସିଂହ, ମହିନ୍ଦର ସିଂହ ଦହିୟା, ବି. ଏସ୍. ମୋର୍ ଏବଂ ଏସ୍. ଏମ୍. ହୁଡା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇଥାଏ । ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଗଷ୍ଟ 27, 1997ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା C.W.P. ସଂଖ୍ୟା 248/1997କୁ ଖାରଜ କରି ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 7, 1999 ରେ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 359/1997 ଖାରଜ କରିବାର ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ବିବାଦକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ବିବାଦର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହେଉଛି ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା 14, ବୋତାମ କାରଖାନା ନିକଟରେ, ସୁଭାଷ ଚୌକ, ସୋନିପତ (ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କମିଟି ଅଧୀନରେ, ସୋନିପତ, ଏକ A-ଶ୍ରେଣୀର ପୌରପାଳିକା) ସହିତ ଗଠିତ 36 ବର୍ଗ ଗଜ ଜମି, ଯାହାକୁ ଏଠାରେ "ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିବା ଜମି" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ପୌର ସମିତି ଦ୍ୱାରା ହରିୟାଣା ପୌର ସମ୍ପତ୍ତି ପରିଚାଳନା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ନିୟମ, 1976 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରେମ କୁମାର ସରଦାନା ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭଡାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ମନେହୁଏ ଯେ ପୌରପାଳିକାର ଅନୁମତି ସହିତ ଉକ୍ତ ସରଦାନା, ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା 14 (ତଳ ମହଲା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ମହଲା)ର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । 1971 ମସିହାରେ, ସେ ଜଣେ ଜନକ ରାଜ କପୁରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତଳ ମହଲାକୁ ଦେଇଥିଲେ ଯିଏ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେସେଠାରେ ଏକ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେ ଜାନୁଆରୀ 20,1989 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଜଣେ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଜଣେ ପୁଅ ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏ ସେଠାରେ ଛାପାଖାନା ଚଳାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 1989 ମସିହାରେ ଉକ୍ତ ସରଦାନା ଦ୍ୱାରା ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ମହଲାର ଦଖଲରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଭୟ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ ।

ହରିୟାଣା ସରକାର ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ପୌରପାଳିକାର ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କୁ ଅପସାରଣ କରିବା ଏବଂ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସିଧାସଳଖ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି

ନେଇଥିଲେ । ଏପରି ଏକ ନୀତି 1984 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା (ଏଠାପରଠାରୁ "1984 ନୀତି" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଯାହା ଏକ ସୀମିତ ଅବଧି ପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ହରିୟାଣା ସରକାରଙ୍କ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗର କମିଶନର ଏବଂ ସଚିବଙ୍କ 2 ମେ, 1991 (ଏଠାରେ "1991 ନୀତି" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ପତ୍ରରେ ଥିବା ନୀତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା 9 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1991 ରେ ସୋନିପତ ପୌରପାଳିକାର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମି ଭୂ-ଖଣ୍ଡ ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ଆବେଦନ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇନାହିଁ ଯେ ଏହା ସରକାରଙ୍କ 1991 ନୀତି ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହା ସେହି ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ସୁବିଧାଜନକ ଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ନଭେମ୍ବର 19, 1992ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ସମ୍ପର୍କରେ, ଉକ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗତ ଜନକ ରାଜ କପୁରଙ୍କ ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ସୋନିପତ ପୌରପାଳିକାର ପ୍ରଶାସକଙ୍କୁ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ 16.4.1984ର ନୀତି ସଂଖ୍ୟା 8/56/81-2K2 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ (ତାଙ୍କ ପୁଅ) ସପକ୍ଷରେ ପଟ୍ଟା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କାରଣ ଯେ ସେହି ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1984 ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିଲା । ସରକାରଙ୍କ ଯେଉଁ ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଥିଲା, ତାହା ଥିଲା 1991 ନୀତି(ମେ 2,1991) ଯାହା ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ, ଆମର ମତରେ 1991 ନୀତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଏକ ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ତଥାପି, ପୌର ସମିତି ଜୁଲାଇ 12,1992ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମଗ୍ର ଜମିର ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ।

ଶେଷରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ଜୁଲାଇ 4,1997 ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ହରିୟାଣା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1973ର ଧାରା 246 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ପଟ୍ଟା ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯିବ। ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସେହି ଆଦେଶକୁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ 9 ଅକ୍ଟୋବର, 1996 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଦେୱାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 248/1997 ଦାୟର କରିଥିଲେ

କିନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଅଗଷ୍ଟ 27, 1997 ରେ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 359/1997 ରେ ଅଗଷ୍ଟ 27, 1997 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 7, 1999 ରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଦୁଇଟି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତା ଶ୍ରୀ ଧ୍ରୁବ ମେହେଟା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତା ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଆବେଦନକାରୀ 1971 ମସିହାରୁ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିରେ ଏକ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ ଚଲାଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇନଥିଲା କାରଣ ଏଥିରେ 1984 ନୀତିର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ତଥାପି, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ଜମିର ତଳ ମହଲାର ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତା ଶ୍ରୀ ବି.ଏସ୍. ମୋର ଦୃଢ଼ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ 1991 ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରି ନଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଉକ୍ତ ସରଦାନାଙ୍କ ଠାରୁ କୋଠାର ମାଲବା କିଣିଥିଲେ ।

ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଏପରି କୌଣସି ନୀତିର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ପଟ୍ଟା ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନରେ 1984 ନୀତିର ଏକ ଉଲ୍ଲେଖ, ଯଦିଓ ଆବେଦନ ତାରିଖ ଦିନ 1991 ନୀତି ବଳବତ୍ତର ଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୀତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି ଏହି ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ନୀତିର ସଠିକ୍ ତାରିଖକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲେ । କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେହି ଆପତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ ଯାହା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ ଏବଂ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ କାରଣ ଆବେଦନ ବିଚାରର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖରେ କେବଳ 1991 ନୀତି ବଳବତ୍ତର ଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 1991 ନୀତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସରର ଏକମାତ୍ର ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି

। ସେ ମାଲବାକୁ ପଟ୍ଟାଧାରୀ-ସରଦାନାଙ୍କଠାରୁ କିଣିଥିଲେ, ଏହି ସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ, 1991 ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ପଟ୍ଟା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଭୟ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ଯୁଗ୍ମ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପୌରପାଳିକା ସମିତି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଉଭୟଙ୍କୁ ଯୁଗ୍ମ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯୁଗ୍ମ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଆମେ ତଦନୁସାରେ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛୁ । ଏହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ପୌରପାଳିକା ସମିତିକୁ ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି.ଏସ୍. ମୋର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମାଲବା ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅଧିକାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିପାରେ । ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଆମେ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ କୌଣସି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିନାହୁଁ ଏବଂ ମାଲବା ସମ୍ପର୍କରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।